

Dans (Papatya adlı bir tango) eser olarak korunmaktadır. Mirasçıların bu eserden doğan manevi haklara ilişkin olarak maddi tazminat yanında manevi tazminat isteme hakları da bulunmaktadır:

“Davacı vekili, **bestesi ve telif hakları müvekkillerinin murisi Necdet Koyutürk’e ait ‘Papatya’ tangosunun**, davalı tarafından üretilen ‘Ona’ yağı reklamlarında **izinsiz olarak ve özgü şekli dışında kullanıldığını ve bu reklamların tüm televizyon kanallarında yayınlandığını** ileri sürerek, 1.000.000.000.-lira maddi ve 500.000.000.-lira manevi tazminatın faiziyle davalıdan tahsilini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, zamanaşımı dolduğunu, söz konusu tangonun asli unsur olarak kullanılmadığını ve fahiş istemde bulunulduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, toplanan deliller ve yaptırılan bilirkişi incelemeleri sonucuna göre, dava tarihinde zamanaşımının dolmadığı ve eser sahibinin ölümünden sonra manevi tazminat isteme hakkının mirasçılara geçmediği gerekçesiyle, benimsenen bilirkişi raporu doğrultusunda davanın kısmen kabulüne, 750.000.000.- lira maddi tazminatın faiziyle davalıdan tahsiline, fazlaya ilişkin istemin reddine karar verilmiştir.

Kararı, taraflar temyiz etmiştir.

1- Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre davalı vekilinin yerinde görülmeyen bütün temyiz itirazlarının reddi gerekmiştir.

2- Davacı vekilinin temyizine gelince, davacılar eser sahibinin 5846 sayılı FSEK nun 19/1. madde ve fıkrasında sayılan yakınlarındandır. FSEK 16/son madde ve fıkrasında, eser sahibinin şeref ve itibarını yahut eserinin mahiyet ve hususiyetini bozan değişikliklerin önlenmesini isteme hakkına sahip olduğu öngörülmüştür. Davaya konu müzik eserinin ise, özgün şekli dışında alaylı bir şekilde ve melodik yapısı bozularak yayınlandığı bilirkişi raporuyla anlaşılmıştır. Davacılar eserin bu şekilde değiştirilmesinin manevi zarara yol açtığını ileri sürerek manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

FSEK nun 70. maddesinde, manevi hakları tecavüze uğrayan eser sahibinin manevi tazminat davası açabileceği, zarar ve ziyanını ve ayrıca manevi zararını isteyebileceği belirtilmiştir. Mirasçıların bu davayı açıp açamayacakları Türk hukukunda tartışmalıdır (Ünal Tekinalp, Fikri Mülkiyet Hukuku, s. 309). Ancak, 19/2. madde ve fıkrasında aynı yasanın 19/1. maddesinde sayılan kimselerin, eser sahibinin ölümünden sonra, eser sahibine 14, 15 ve 16. maddelerin üçüncü fıkralarında tanınan hakları kullanılacakları öngörüldüğünden, manevi zararın giderilmesini isteme halklarının da bulunduğunun kabulü gerekmektedir. Dairemizin uygulaması da bu yöndedir. Mahkemece açıklanan hususlar nazara alınarak davacılar yararına münasip bir miktarda manevi tazminata hükmedilmesi gerekirken, aksine düşünceyle yazılı şekilde hüküm tesisi yerinde görülmediğinden kararın bu nedenle davacı yararına bozulması gerekmiştir”.

(11. HD, 03.07.2000, E. 2000/4764, K. 2000/6252 - BATİDER, C. XX, S. 4/2000, s. 265-267).